

בבא מציעא דף ל"ב: ל"ג.

סיכום הסוגיא ד'צער בעלי חיים

לפי הדיחוי	לפי מה שהבינה הגמ' בראי'	באר הדיחוי	באר הראי'	האם צעב"ח דאורייתא או לא דאורייתא	
		איזו חומרא יש בפריקה שאין בטעינה	איך דחתה הגמ' את הדיחוי:		אמר רבא מדברי שניהם נלמד וכו'
לפי הפירכא על הדיחוי:					
		לרבנן מה הטעם שחייב בפריקה אע"פ שזה יתר על משאו		דעת תנא קמא	תדע וכו' ריה"ג אומר וכו' אין זקוק לו מכלל דת"ק סבר זקוק לו
		פרש "פטור"			תדע וכו' דקתני רישא הלך וישב וכו' פטור שנאמר "עמו"
		מדוע חייב לטפל בבהמת עכו"ם			רישא: בהמת עכו"ם מטפל בה כבהמת ישראל
		מדוע אינו חייב לסייע מדין צער בעלי חיים			סיפא: אם היתה טעונה יין אסור אין זקוק לה
	להו"א:	מדוע אינו חייב לסייע מדין צער בעלי חיים	להו"א:		בהמת עובד כוכבים ומשאוי ישראל וחדלת
	למסקנא:		למסקנא:		בהמ"ת:
		אמאי טעינה דשונא קודמת הרי בפריקה יש צער ב"ח			אוה"ב: אוהב לפרוק ושונא לטעון מצוה בשונא וכו'
		"ולא שונא עובד כוכבים" איזה דין נאמר בזה			שונא שאמרו שונא ישראל ולא שונא עכו"ם
					שונ"א:

		מי התנא שפוטר באלו				רובץ ולא רבצן וכו'	רבצ"ן:
--	--	--------------------	--	--	--	-----------------------	--------